

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte Urie et penite[n]tia dauid. ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

De miphiboseth et q̄ Amō debonestavit
nūcios dauid, Capitulum. XII.

Recordatus ē

dauid feder? qd̄ fecerat cū iona-
than: et ait Nunqd̄ sup̄est aliqs
de domo saul cum q̄ factā misericordīā p̄ io-
natha Lūq; accepisset sup̄esse miphiboseth
filīū ionathe debilem pedib; vocauit eū: et
restituit ei oēm possessionē saul aut̄ suā: et cō-
stituit eū cōmensalem suū tanq̄ vnū d̄ filijs
suis. Porro siba puer saulis: cui erant. xv. fi-
lij. et xx. serui ex mādato dauid excolebat ter-
ram et referebat fructū ad miphiboseth i hie-
rusalem. Erat aut̄ miphiboseth filiū mīcha.

Factus est igit̄ vt mozeres naas rex amo-
nitay: et regnaret p̄ eo filiū eius amon. Vbi
sitq; nūcios dauid vt psolarent eū de morte
patris: monens vt amicitie quas cū patre
eius habuerat p̄manerent. Cum em̄ dauid
fugisset ad achis sub simulatōe furor; a pa-
tre istū benigne collectus fuerat. Principes
aut̄ amon eracuerunt regē suū dicētes. Hec
scis qz̄ misit dauid vt videret ingressus et exi-
tum tuū vt p̄cutiat te et terram tuā. Tulit ita-
q; amon seruos dauid: et rasis dimidiā p̄tem
barbe eorū: et p̄cidit vestes eorum vsq; ad na-
tes. Videntes aut̄ amonite qz̄ irritassent da-
uid pduperūt sibi milites de syria roob et so-
bal: et a rege maacha et a rege ystob Vltiq;
dauid ioab et oēm exercitum aduersus eos.
Stabat aut̄ amonite ante ingressum ciuita-
tis: et syrorū exercitus erat in campo. Joab
quoq; diuisit exercitū: et p̄tem tradēs abysai
fratri suo: p̄tem sibi retinuit et intruit in syros
fugauitq; eos i ore gladij. Qd̄ vidētes amo-
nite et ipi terga verterūt abysai receperūt se in
urbem. Joab p̄o rediit in hierusalē cū triū-
pho. Vidētes igit̄ syri quō corrūissent corā
israel: collegerunt iterum exercitum amplio-
rem dauid quoq; p̄traxit oēm isrl: et trāsies
fordanē direxit acie aduersus syros: et percussit
ex eis currū et equites. xl. milia: et sobal p̄nci-
pē militie. Amuerūt syri auxilium deinceps
p̄bere filijs amon: fecerūtq; pacem cū israel
et seruiert eis.

De morte Arie et penitentiā dauid.

Capitulum. XIII.

Actum est anno

vertente vno tpe cum solent re-

ges ad bella p̄cedere: misit dauid ioab et vni-
uersum israel: et vastauit filios amon: et ob-
federūt rabath. Dauid aut̄ remāsit in hieru-
salē. Accidit vt surgeret dauid de stratu suo
post meridiē et deambulet i solario Vnde
qz̄ ex aduerso bethsabee vxorē vrie filiā belle
filij achisofel lauantes se aq̄ frigida Cuius
specie inspirat̄ ad se vocatā cognouit: statim
qz̄ sanctificata ē ab imundicia sua. id ē post
coitū lauit se vel p̄cepit. et cessauit menstru-
sanguis quē natura d̄t reseruare post conce-
ptum in alimonia fetus. Quidā tradūt eam
tunc menstruatā esse: ad tactū regis cessasse
menstruū. Dicit epiphanius qz̄ cū vocasset da-
uid bethsabee. cognouit hoc nathan in spū:
et festinauit ad dauid vt p̄hiberet anteq; ve-
niret mlier et impediuit eū belial. Nā in vlti-
moie occisum nudū vidit iacentē et morā fe-
cit ibi. Eadez nocte rex impleuit pccm: et lux-
it nathan. Cūq; accepisset eam dauid cōcep-
tisse: reuocauit vriā armigerū ioab fm iose-
phum ab expeditōe vt ingrederet ad vxorē
suā: et partū ei ascriberet. Quē sititq; dauid
ab vria de statu belli monens vt intraret ad
vxorē et paululū recrearet se. Nō adqueuit
vrias et dormiuit cū seruis regis. Quāob̄
vocauit eū dauid iterū. et statuit eū secum in
mensa: inuitās eū ad pocula vsq; ad ebrieta-
tem. S; nec sic p̄citat̄ est vīr desiderio vxo-
ris: et ait Arca dñi et isrl habitāt in pappiloni-
bus: et dñs meo ioab manet sup̄ facie terre: et
ego ingrediar in domū meā: Per salutē tuā
rex non faciat rem hanc. Certus ergo dauid
qz̄ nō intraret: scripsit ad ioab: q̄si deliquisset i
eū vrias: vt poneret ipm in ea parte belli in
qua percussus interiret. Lunq; tulisset vrias
epistolā mortis sue f; mādātū regis interitū.
Porro bethsabee accepta morte vri sui plā-
xit eū. Transacto qz̄ luctu vocauit eā dauid.
et facta est ei vxor: et pepit ei filiū. Tūc misit
dñs nathan ad dauid. Quis posuit ei para-
digma de diuīte habente oues plurimas: qz̄
rapuit pauperi vicino ouiculā vnā quā ha-
bebat. vt ex ea p̄pararet cibos hospitū qz̄ sup-
uenerat: et indignat̄ est rex i hoīem illū: et di-
xit. Viuit dñs: qm̄ filiū mortis est qz̄ fecit.
Quē reddet in q̄druplū. Et r̄ndit nathā Tu-
es vīr ille. Vxorē vrie accepisti tibi: et vt oc-
cultares adulterū interfecisti eū gladio filio-
rū amon. Quāob̄ bec dicit dñs. Nō rece-
det gladiū de domo tua vsq; in sempiternus

Regū Bcōi

Ecce suscitabo sup te malum de domo tua. Hoc vltimū factū ē qñ p̄secut⁹ est eū absalō p̄mū s̄o in diuisione regni post salomonē. Et ait dauid ad nathan. Peccaui dño: z descedēs de throno p̄sistorij sedit i terra: z tāq̄ v̄r̄ deicola corā omnib⁹ p̄fiteri peccatū suū nō crubuit. Et ait nathan ad eū. Transtulit domin⁹ peccatū tuū: nō morterts nec regnū amittes. Veruntē fil⁹ q̄ nat⁹ est tibi moriet⁹: quonīā blasphemare fecisti inimicos nomē dñi. Dixerūt em̄ idolatre vel dicere potuerūt. Non est iust⁹ d̄s isrl̄ q̄ saul amouit d̄ regno z substituit dauid: cū dauid grauitus q̄ saul peccauerit. Percussit autē dñs paruulū vsq̄ ad desperationē vite: z dep̄cat⁹ ē dauid dñz p̄ paruulo: z ieiunauit z lacuit sup terras: et noluit p̄solari. Accidit autē die vij. vt mores rē infans. Euidens dauid seruos mussitātes intellexit q̄ mortu⁹ esset. Quo accepto lōsa facie z mutata veste intrauit domū: z adorauit: z ex hilarat⁹ comedit. z amirati sūt serui q̄ contra p̄suetudinē egissent: z ait ad eos. Cū adhuc viueret puer fleuit z adorauit domū v̄ruerit. eo mortuo q̄d fletē. Nūq̄d potero reuocare eū. Ego vado ad eū: ille s̄o non reuertet ad me. Hoc autē alebat dauid vt cōsolaretur ber sabee: qui diligebat eam. z precedente tempore genuit ex ea filliū quem vocauit salomonē. cōmissitq̄ eū in manu nathan: qui vocauit eum isidā. id est amabile domīno. Igit̄ pugnabat ioab cōtra rabath: z expugnauit eā. V̄sistq̄ ad dauid dīcēs. Veni z cape ciuitatē: ne nominē meo ascribas victoria. Et p̄gregauit dauid omnē populū. Et p̄fectus cepit vrbē z vastauit eā: et tulit diadema de capite melchon. qd̄ sonat rex eoz. z erat idolū amonitar: z erat i diademate gēme p̄close: z auri talentū. Qd̄ cōflauit dauid et formauit ex eo sibi diadema: in medio gemmar. statuēs sardocinē incōparabilem. Porro reliquas ciuitates amonitar vastauit: z multos de populo ferrauit vehiculis ferratis: z plures diuisit cultris z tradidit in typo laterum.

De Thamar quā Amon oppressit. Capitulum. XIII.

Factus est post

hec suscitauit dñs malū i domo dauid in hunc modū Amon p̄mogenit⁹ ei⁹ diligebat thamar sororē absalō

ex vtroq̄ parēte: ita vt deperiret i ea z egrotaret. Huic erat cognat⁹ z familiar⁹ ionadab fil⁹ semmaa frat̄s dauid prudēs valde: quē ioseph⁹ ionathan vocat. Huic q̄daz arbitrat⁹ tur fuisse nathan: s̄ absit vt p̄pha flagitiosus dederit p̄siliū. Hic ait ad amon. Quare sic attenuat⁹ macle fili reg⁹. q̄si diceret: q̄ debes succedere regi in regnū. Et r̄dit amon. Dīligo thamar supra modum. Qui r̄dit. Si mula languorē Lūq̄ venerit pater tuus ad te v̄sistādū dic ei. Veniat oro thamar soror mea: z faciat mihi pulmētū vt comedā suauius de manu eius. Cūq̄ venisset thamar missa a rege: corit in oculis ei⁹ forbitūculas. Vel fm iosephū collyrīdas straxas. Et elecit a se amō v̄niuersos. Lūq̄ tulisset thamar et bos ad eū: i p̄clauit app̄hēdit eā: z ait. Liba mecū soror mea. Que r̄dit. Noli frater op̄primere me z facere opprobriū generi tuo i isrl̄: s̄ loq̄re ad regē z non negabit me tibi. Hoc alebat

vt subterfugeret man⁹ elus. Nō em̄ fas erat fm leges: vt q̄s duceret sororē ex patre. Tñ qd̄ā determināt h̄ dīctū esse si fuerint ambo eiusdē populī. Hec autē fucrat de m̄se gētillī. id ē maacha quā dauid cepit in p̄lio: z cesarie z yngulb⁹ p̄clis duxerat eā fm legem in vxorē. z ita tradit illos potuisse fieri p̄ingel. noluit autē adq̄scere amon: z oppressit eaz. z statim exosam habuit eā magis q̄ an̄ dilexerat: z elecit eā a se rogantē vt apud se maneret: z esset ei vxor. Cūq̄ elecissent eaz puert amon aspersit cinerē capiti suo: z rupit tunīcam talarē q̄ vtebant filie reg⁹ p̄gines: quā iosephus vocat colobū manicatū. Et ip̄osiss⁹ manib⁹ sup caput ingressa ē ad absalon frat̄r suū etulās. Qui frater ait. Tace soror: frater em̄ noster est: z mansit in domo absalon longo tpe sustinens viduitatem.

De morte amon z fuga absalon z reditu ad dauid. Caplm. XIII.

Sicctum est autem

f post biēniū vt ascēderet absalō ad iōdendas ones: z ait ad regē. Veniat oro rex cū suis suis ad p̄ntiū pueri sui. Cūq̄ abnuisset rex ne ḡaret eū ait absalon. Veniat saltē obsecro amon frater me⁹ z filij regis cū eo. Et abierūt cum absalon. Cūq̄

HISTORIA SUPTIMA